

БОЗОР СОБИР

Офтобниҳол

БОЗОР СОБИР

Офтобниҳол

**Нашриёти «Ирфон»
Душанбе 1982**

Собир, Бозор.

Офтобниҳол

(Шеърҳо)

Душанбе: Ирфон, 1982.

Бозор Собир шоири шинохтааст. Хонандагон ба шеваи тозаи ӯ хеле одат кардаанд. Ҳар як китъааш гувоҳи барҳаки хунармандии як шоири баркамол аст.

Ин казоватро силсилаи илҳомӣ бештар собит месозад, зеро воситаи он беҳтарин сурудаҳои ӯ манзур мешаванд. Яъне, шумо китоби хондани муассиреро дар даст доред.

Собир, Бозор.

Золотой дождь

Sunflower

Copyright © 1982 Bozor Sobir

All rights reserved.

Нашриёти «Ирфон», 1982

Бозор Собир 20 ноябри соли 1938 дар хонаводаи корманди шуъбаи молияи райони Файзобод таваллуд ёфтааст. Ӯ интернати давлатии райони Ҳисор ва сипас донишгоҳи олиро хатм намуда, муддате чанд дар идораи маҷаллаву рӯзномаҳо кор кардааст.

То ин маҳал «Пайванд», «Оташбарг», «Гули хор», «Палакони сангин» (ба забони русӣ) ва «Мижғони шаб» ном маҷмӯаҳои шеърӣ ӯ ба чоп расидаанд.

Қитъаҳои алоҳидаи Бозор Собир ба забонҳои англисӣ, франсавӣ, немисӣ ва ғайра низ гардонда шудаанд. Шеърӣ ӯ дар Эрону Афғонистон ҳам шеърӣ шинохта буда, борҳо мавриди тақризу қазовати аҳли қалам қарор гирифтааст.

Бозор Собир алоқаманди мактабҳои маъмули адабӣ нест. Аз ҷонибдорӣ худаш маълум аст, ки аз суннати қолабии сухан парҳез мекунад:

Аз содагии ман нест
Шеъре, ки сода гуфтам,
Худро ба мактаби худ
Ман ёд дода гуфтам.

Ў ханӯз дар айни фаъолияти эҷодист.

БО ЧАМИДАН, БО ШАМИДАН, БО ЧАШИДАН

Боди Файзобод чун дар пушта гардон мешавад,
Косаҳои чашмҳоям чаппагардон мешавад.
Байни кӯрак монда меборад агар кӯҳи Мазор
Хонаҳои чашмҳоям мечакад беихтиёр.

Гӯиё ин лаҳзаҳо дар гардани Файзоваам
Дар таги лабгушаи як боми беандоваам,
Ёд дарам, ин иморат хонақоҳи кӯҳна буд,
Дина ман даҳсолаву ин хона чумчуқхона буд.

Ин замон дар говгуми ёди ман бори дигар
Сурагардонии кампири Назокатро нигар,
Кӯрхатҳо мекунад моли ба сахро мондаро,
Гӯӣ мечинад хаёлан донаи афтондаро.

Ман чу деҳқонзода бо он пуштаҳо ҳампайкарам,
Ман ба онҳо бастаи мӯи сафеди модарам,
Ширдӯшиҳои модар берун аз гӯшам нашуд,
Ҳум-ҳуми хобовараш умре фаромӯшам нашуд.

Ман Ватанро аз қафои пода таҳсис кардаам,
Рӯзу шаб бо панҷ ҳисси зотиам ҳис кардаам:
Бо забону чашму гӯшу бо димоғу дасту по,
Бо чамидан, бо чашидан, бо шамидан, бо садо.

Дар шикофи мӯр по мондам агар, мӯрам газид,
Гӯштам талх аст гуфтам, лек занбурам газид.
Аз заминҳо ман қаҳу дон мекашидам пеш аз ин,
Хори дастамро ба дандон мекашидам пеш аз ин.

Ман Ватанро соф бе шарҳу баён фаҳмидаам,
Аз паи молу шамолаш раҳравон фаҳмидаам.
Ман ба ӯ вобастаам ҳам бо қадам, ҳам бо қалам,
Подароҳашро агар гум мекунам, гум мешавам.

Гӯрҳои латтабандиаш назаргоҳи мананд,
Гӯрҳои латтабандии қаламроҳи мананд.
Ғайр аз он як мушти калтути сари хоки падар.
Андар ин дунё наметарсам аз мушти дигар.

ДЕҲҚОН

Маро шӯридаанд аз лаи деҳқон,
Ба ҷое мерасам аз ҷои деҳқон.
Зи нон серам, вале серӣ надорам
Ман аз гандумии симои деҳқон.

Қаламчӯбам агар ҳампойи ӯ шуд,
Қаламроҳам қадампартои ӯ шуд.

Ҳамоно бар дили ман мехалад хор,
Агар хоре халад бар пой деҳкон.

Яке аз қибла абри жола хезад,
Ба ташвиш аз дили ман нола хезад.
Ҳамоно жола резад бар сари ман,
Чу резад жола дар саҳрои деҳкон.

Ҳама асрори ӯ сири замин аст,
Каланди дасти ӯ тири замин аст.
Гиреҳи ҳар қулӯҳеро кушояд
Каландаш ҳамчу нохунҳои деҳкон.

Ба каф ҳар обила чун пунбадона,
Ба мушти обила ояд ба хона.
Занад пундопаҳои обила неш
Ба дасти обилафарсои деҳкон.

Дар он даште намеронад кас испор,
Дар он чо обзахми санг бисъёр,
Дар он ишқуфаҳои шӯра кам нест
Ба пеши дидаи Синои деҳкон.

Набандад то сари нофи замин санг,
Намонад дона дар нофи замин танг,
Мулоим мекунад нофи заминро
Сипори панҷаи гирои деҳкон.

Ба захмаш хок мемолад, даво не,
Ба доғаш об пурсад, мӯмиё не.
Ҳамон хоку ҳамон оби дари ӯст
Ҳама маъчуну мӯмиёи деҳкон.

Қасе дидӣ ту попархам ситода,
Чу деҳқон дар ҷаҳон маҳкам ситода?
Ба кашмокаш наметвонӣ кашидан
Заминро аз сутуни пой деҳқон.

Ҳама ҷӯяндаи ҷои баланданд,
Баландафтодагони бекаланданд.
Вале ӯ дар кафи дашти калон аст,
Баландӣ нест дар дунъёи деҳқон.

На танҳо ҳар ду чашмаш мешавад кӯр,
Агар шери фалак бошад, шавад мӯр,
Чу аз болои мағзи нони гандум.
Қасе бигзашт аз болои деҳқон.

ДУХТАРИ ДЕҲҚОН

То ки надҳад заррае ҳусни тӯро бар бод бод,
То насӯзонад лабатро офтоби пахтазор,
Духтари деҳқон, биё бар сояҳои шеъри ман,
Сохтам ман аз бароят шеърҳои соядор.

Он ҳама чанге, ки биншастаст дар миҷғони ту,
Он ҳама бори забону бори миҷғони ман аст.
Бо ту гардам рӯ ба рӯ аз шарм мерезам арақ,
Гӯиё дар пахтаи дастони ту ҷони ман аст.

Дар даҳ ангушти ту аз обича мебинам нигин,
Дидаатро сурма хоки киштзорон асту бас.
Ғӯзаҳо дар пеши ту чун гӯши пур аз пахтаанд,
Пахтаҳоро мекашӣ аз ғӯза чун аз гӯши кас.

Гарчи зери гарди меҳнат монда сар то пой ту,
Домани пурпахтаат аз гарди тӯҳмат тоза аст.
Оби чӯят гарчи поёноби лойолудаест,
Обрӯят ҳамчунон борони раҳмат тоза аст.

Гарди зулфатро, биё, афшон ту дар чашмони ман,
Чунки мехоҳам наафтад ҳеч дар чашми ту гард.
Содарӯю содаандом духтари деҳқони ман,
Содагиат як қалам шеъри маро ҳам сода кард.

Об гӯй, шеъри ман, обу ҳаво гӯй, ҳавост,
Соя гӯй, соябону соярӯю соягоҳ.
Гар хороши панҷаатро, шеъри ман ёбад хорош,
Офтобат гар занад, худ шеъри ман гардад сиёҳ.

ДАРАХТИ САДДА ШУД ДАР ПУШТА МОДАР

Дарахти садда шуд дар пушта модар,
Валекин пила мересад ба мардум.
Дар атрофаш парешон ғози хасрав,
Ба мисли риштаи печида саргум.

Ду фарсанг аст дурии ману ӯ,
Вале дар хотири ман беҳудуд аст.
Миёни мо бaсе санги лаҳадҳо,
Миёни мо ғами буду набуд аст...

Дар он чо хирмани коҳи падар буд,
Дар он чое, ки хирман мезанад моҳ.
Аз он гумноми мо дар хирманаш монд
Ҳамон боде, ки мегардад пур аз коҳ.

Бар он талҳои хомӯши хаёли,
Ки парвин банди гандум менамояд,
Ҳанӯзам гушнамарги додари ман
Хаёли нони мардум менамояд.

Дар он талҳои хомӯши хаёли
Бародарҳои ман хобанду ман не,
Дар он талҳо чу дар паҳлуи модар,
Бубинам, ҷумла метобанду ман не.

Ҳамон як тарҳи сздаҳсолаи ман
Ба ранги соя мегардад ба ҳар дар.
Ба лаб табҳолаву хасмола дар даст,
Ба гардан риштаи тӯмори модар...

Миёни мо ду тан як риштаи ноф,
Замоне решае буд, решаи тар.
Ки андар нофгоҳи пайкари ман
Гиреҳе монда аз он ришта охир.

Ҳамон рӯзе, ки нофамро буриданд,
Шудам якбора ман аз реша бечо.

Яке якбора аз дунъёи модар
Ба мушти баста афтодам ба дунъё.

Ниҳодам бар замин по аз паи ӯ,
Ки бо ман оби чашмонаш равон буд.
Ба ҳар чое, ки по мемонд модар,
Замини баччагии ман ҳамон буд...

Кунам шукронаи нонрезаи халқ,
Ки модар чид аз ҳар хона чун мӯр.
Намак хӯрдам ман аз ҳар хона бисъёр,
Шудам аз тифлӣ бо халқе намакхӯр.

Сари соли, ки ӯ бар қомати ман —
Ба дандон чомаворӣ пора мекард.
Саропои ман аз карбоси мардум
Либоси хоксорӣ пора мекард.

Ҳама он чомаҳои бенавой
Чу чилди кӯдакӣ афтод аз тан,
Валекин меҳри модар дар дилам монд,
Чу дарбеҳи дили садпораи ман...

Дарахти садда шуд дар пушта модар,
Дарахте қиссаҳо мебофад аз бод.
Аз он маҳтоби болои адирҳо
Авулу шириу дӯғ ояд маро ёд...

Маро дар хонаи чашмаш нишонид,
Валекин хонаам н-омад ба дидан,
Ки рӯи модарам рӯи намозист,
Наёбад қибларо дар хонаи ман...

Дарахти садда шуд дар пушта модар,
Ба тифлонаш баромад бар баландӣ.
Чу мардум кӯхнапӯшаш дида буданд,
Дарахти модарам шуд латтабандӣ.

ВАТАН

Ба рӯи хас равон шавад
Нахи мизони хасрават,
Яке расад ба хотирам
Калобаҳои модарам.

Ватан, ватан, ватан, ватан,
Манам ба ту тани ба тан,
Касам агар, каси туам,
Хасам агар, хаси туам.

Ба дидаи паридоам
Ниҳодаам пари қаҳат,
Кафи дуо кушодаам
Ба доси моҳӣ бегаҳат.

Вучуди туст аз ду тан. —
Тани замину қисми ман.
Ману туем ҳамбадан
Ватан, ватан, ватан, ватан.

Ду чашми чору хираам
Ба хоктепаҳои ту

Ба чои ин, ба чои он,
Бимурдаам барои ту.

Ба пуштаҳо ниҳода пушт
Азизу авлиёи ту,
Бувад ягона кӯчи ман
Мазорпуштаҳои ту.

Шахи ҳамоҳами туро
Ба пою сар навиштаам.
Ба хуни дил ҳамосае
Ба пою сар навиштаам.

Ҳазор мушти санги ту
Бувад ҳазор мушти ман.
Дар ин ҷаҳон қарори туст
Қарори ҳафт пушти ман.

Маро, ки гул буридааст
Сиёҳхори роғи ту.
Табу вабо намекушад,
Агар накушт доғи ту.

БА УСТОД СОТИМ УЛУҒЗОДА

Ҳастии бузургон чист?
Чизе, ки нагардад нест.
Ҷоне ҳама дар меҳнат,
Ҷисме ҳама дар сабақат.

Ҳамчун маҳи шабхӯрда,
Кам гаштану хам гаштан,
Ҳамчун маҳи нав аз нав,
Зам гаштану зам гаштан.

Садпора шудан сад бор,
Чун об ба ҳар сӯе,
Боз омада пайвастан,
Чун об ба як чӯе.

Бечо шуда аз чое,
Аммо на ба вйронӣ,
Девори Бухоро буд,
Исмоили Сомонӣ.

Шиштан масали хуршед,
Қастан масали хуршед,
Хуршед ҳамешинад,
Хуршед намешинад.

Як зарра ҷудо гаштан,
Дар ҳар қадаме аз худ,
Як зарра адо гаштан,
Бо ҳар аламе аз худ.

Бар хеш асо кардан,
Болои баландатро,
Лағжида наафтодан,
Дар шебии умр аз по.

БО ДОҒҲО ДАР БОҒҲО

Ҳар кучо ошиқи муштоқе буд,
Чуфт шуд, чуфт, агар тоқе буд.
Боз ҷамъияти гул ҷамъ омад,
Боз рӯзи сухани Боқӣ шуд.

Халқ бо Боқиву Боқӣ бо халқ,
Гӯиё ҳамтану ҳамчон буданд.
Халқ бо Боқиву Боқӣ бо халқ,
Сурату сирати яксон буданд.

Пирро ҳамчу ҷавон хандондан
Агар аз ҷумлаи мумтозии ўст,
Ҳамчунон соиқа хандон мурдан
Сабақи охири устозии ўст...

Эй дароғо, чи қадар кӯтоҳ аст
Умри ҳар шоире чун умри гул.
Ҳар киро сактаи ашъор накушт,
Мекушад оқибаташ сактаи дил.

Сари он пушта сафедӣ дорад,
Абри мӯи сари Турсунзода.
Аз уфуқ ҷашм намебардорам
Ҳамчунон аз дари Турсунзода.

Ҳанӯз Ансорӣ нарафтааст аз ёд,
Меравад дуди сигораш бар бод.
Ман ҳаёлан ҳама дам меафтам
Аз ҳамон тоқ, ки Маҳмуд афтод.

Бо шукӯҳе, ки Шукӯҳиро буд,
Нарм мерафт ба мисли соя,
То ки аз хоб нагардад нофор
Тифли гаҳворагии ҳамсоя.

Хабари рӯи ҷаҳон ҳар соат
Гирд гардад ба сарам чун гирдоб.
Лек аз он дам ки Ҳабибулло нест,
Ман надорам хабаре аз Кӯлоб.

Ҳанӯз аз чилди китобаш бар ман
Сураташ тозаву тар механдад.
Сураташ беҳабар аст аз маргаш,
Сураташ, бин, чи қадар механдад...

Шоиронро, ки чадалҳо доранд,
То аҷал зинда расидан мушқил,
Ҳар киро сактаи ашъор накушт,
Мекушад оқибаташ сактаи дил.

АФСОНАИ БОҚӢ

Ба мисли субҳи содиқ менамуд пешонаи Боқӣ,
Ту гӯӣ, мебаромад офтоб аз шонаи Боқӣ.
Ба ҷуфти ошиқон меод ӯ паймонаи паймон,
Ки умре нашканад дар дасташон паймонаи Боқӣ.
Нарафт аз ёди Боқӣ соате шукронаи мардум,
Нарафт аз ёди мардум соате шукронаи Боқӣ.
Яке дар хонааш буд, дигаре дар хонаи ҷашмаш,
Надидам ҳеч касро дар ҷаҳон бегонаи Боқӣ.

Ҳикоятҳои ӯ чун шарфаҳои оби Сурхобаш,
Расидӣ то ба гӯши ғармии фарғонаи Бокӣ.
Худаш як дам намехандиду механдонд мардумро,
Наомад аз касе ин санъати фарғонаи Бокӣ.
Маро чашми тарам ҳар лаҳза бо исрор мегӯяд,
Нахушқад дар замини одамият донаи Бокӣ.
Бимон аз дафтари сармашқи ман чун сарнавишт умре
Нагардад кӯр тахриротии устодонаи Бокӣ.
Азизон чун раванд аз дори дунё, зиндатар гарданд.
Самарқанду Бухоро меравад афсонаи Бокӣ.

МУРДАҲОИ ЗИНДА ДОРАД МУЛКИ МАН

Ба хатири Лутфулло Бузургзода

Зиндагӣ бар фарқи ҳамсолони ту,
Барфи пириро парешон мекунад.
Зиндагиро зиндагонӣ бегумон
Дар таги ин барф пинҳон мекунад.

Лек тасовири ту дар девори вақт
Ҳамчунон поку ҷавон истодааст.
Умри ту танҳо ҷавонии ту буд,
Марг ҳам ин сон ҷавонат мондааст.

Ҳар замон ман аз ту ҳасрат мебарам,
Бо ҳама ин зиндагии хештан.
Ман зи номи зиндаат даръёфтам,
Мурдаҳои зинда дорад мулки ман.

БАРОИ КАМОЛ

Яке гар равон гардам аз роҳи санг,
Яке ман бубинам агар кӯи танг,
Ба ёд оварам пои ланги туро
Ба роҳи таги пот чанг туро.

Ту умре равонӣ чу умри равон
Такону такону такону такон.
Ту худро ба мисли дарахти хазон
Ба раҳ метаки аз ғубори замон.

Агарчи бимирам ман аз ҳоли ту
Дареғо нагӯям ба аҳволи ту,
Ки пои ту лангу дилат ланг нест,
Раҳи нангу номуси ту танг нест.

Ҳавопарвариро надорӣ ту дӯст,
Ҳамон пои лангат ҳавосанчи туст.
Ту кам меравӣ бар дару дори кас,
Намегунҷӣ дар ҳар даре бо чигас.

Барои асо бингарӣ сӯи боғ,
Ғами пеши по хӯрданат дар димоғ.
Ки дасти чанори лаби ҷӯи ту
Магар гирад аз зери бозуи ту.

Қалам мекашам ҳар шабе то пагоҳ
Ба пешам варақ ҳасту ранги сиёҳ,
Миёни луғат чун ту дар хору хас
Ба чӯби қалам мезанам ман чигас.

Ки пой туро суд роҳҳои саҳт,
Бароят кушоям қаламроҳа таҳт,
Ки шояд налангӣ ту дар шеъри ман,
Ки бисъёр лангидӣ бо ними тан.

ШЕЪРИ БЕСАДО

Ёдҳои ман пуранд аз бодҳои новазон,
Чашмиҳои ман пуранд аз обҳои норавон.
Гӯшҳои ман пуранд аз нағмаҳои бесадо.
Дастҳои ман пуранд аз дастраничи ноён.

Абру боронҳо маро дар дида чо бигрифтааст,
Чашми ман ними ҳаворо аз ҳаво бигрифтааст.
Мефиристад бар ман он боде, ки Файзободи ман,
Он маро чун осиеби бодҳо бигрифтааст.

Лек хуввас мезанам чун ошёнҳои тихӣ,
Зоҳиран кам нест дар оғӯши ман ҷои тихӣ.
Пашаеро ҳам набинӣ дар ҳавои хотирам,
Ҷомаи ғук аст бар ман ин қабои зоҳирӣ.

Аз бурун хомӯшам, аммо аз дарун пургуфтугӯ,
Чунки умре ҳарфҳои хешро бурдам фурӯ,
Аз бурун ман аз хате ин чо намеоям бурун,
Аз дарунам қибла аст ин чо маро ҳар чор сӯ.

Аз бурун хобам, валекин аз дарун бедорхоб,
Гӯши ман сӯи дарун боз аст чун гӯши ҳубоб
Пои ман сӯи дарун ёзида ҳамчун решае,
Ҳар қадар сӯи дарун раҳ меравам, роҳест боб.

Ёдҳои ман пуранд аз бодҳои новазон,
Чашмиҳои ман пуранд аз обҳои норавон.
Гӯй дар хасрӯбаи миҷғони ман дам хӯрдаанд,
Чашмаҳоро, ки ман дар дида медорам аён.

Баски чинбоди ҳавасҳоям дарун афтодаанд,
Чун гиреҳбанде нафасҳоям дарун афтодаанд,
Мебарам ман оқибат ин обҳоро ҳам фурӯ,
Мекунам пас косаҳои чашмиҳоямро пурӯ.

МОНДААМ ДАР ҲАЛҚИ ДАРӢӢ

Хуфтаам дар пеши дарӢӢ
Монда сар бар лӯлаи санг.
Меҳазад дар реҗи тафсон
Панҷаи ман мисли харчанг.

Гушмоҳиҳои гӯшам
Обҳоро мекунад гӯш,
Чашми ман монанди медуз
Обҳоро мекунад хуш.

Офтоби нимарӯзӣ —
Хонаи занбӯри илло,
Офтоби нимарӯзӣ
Ҷамчу сӯзандони тилло.

Мехалад монанди сӯзан
Бар асабҳо панҷаи нур,
Аз лабу аз чашму гардан
Мегазад монанди занбӯр.

Маҳви лаблесии даръё
Мебарам худро ман аз ёд,
Гӯӣ мелағҷам ман аз худ
Ҷамраҳи ин баҳри озод.

Ман дар ин сангоби сӯзон
Менамоям балки бе ҷо,
Гӯиё дар сурати ман
Кундае оварда даръё.

Чаппагардон решаи даст,
Чаппагардон решаи по,
Обсабзи мӯи анбӯҳ
Бар сарам часпида дар роҳ.

Арраи мавҷам бурида
Тешаи сангам расида,
Чун ҳаси афтода дар чашм
Об ҳар сӯям кашида.

Лекин аз ин гурми зонӯ
Гурмҳо афтода дар баҳр.
Баҳр натвониста охир
Аз мани шахшӯл барад баҳр.

Пас маро махлуқи гирдоб
Аз гулӯ афканда берун,
Ашқдандони садафҳош
Бар замин афтода аз бун...

Ман, ки бо ин гурми зонӯ
Мондаам дар ҳалқи даръё,
Ҳамчунон мемонам охир
Зинда андар ҳалқи дунъё.

ХОНАИ МӢР

Рӯи ба рӯ диламро
Пур кардаам зи ҳар боб,
Чун чомадони кампир
Аз чомаи кафанбоб.

Беҳуда ман давидам
Даръёву чӯ гирифта,

Гулмоҳиро дигарҳо
Аз оби рӯ гирифта.

Фанне, ки зиндагонист.
Сад фан бувад дар ни фан.
Яъне, ки хол-хол аст
Монанди сояравшан.

Гар ину он кушоданд
Гоҳе дари диламро.
Гоҳе наметавонанд —
Ин дар намешавад во.

Ман тугмаи садоям
Дар пушти ин дари танг,
Ҳар қадр мефишоранд,
Он қадр мезанам занг.

Аз содагии ман нест,
Шеър, ки сода гуфтам.
Худро ба мактаби худ
Ман ёд дода гуфтам.

Даъвии он надорам,
К-аз шоирӣ хӯрам нон,
Ё пул кунам қаламро
Дар обҳези даврон.

Ҳар сатри дафтари ман,
Чун мӯр меравад роҳ,
Гаҳ дона мекашонанд,
Гаҳ тӯда мекунад коҳ.

Ҳар кӯр метавонад,
Номи маро кунад кӯр.
Дар рӯи раҳ фитодаст
Имрӯз хонаи мӯр.

Рӯи ба рӯи диламро
Пур кардаам зи ҳар боб,
Чун чомадони кампир
Аз чомаи кафанбоб.

Бо панҷаи фишурда
Ман омадам ба дунё.
Бо панҷаи фушурда
Ман меравам намурда.

ПАЙВАНД

Ту нимӣ, ними, манӣ, ними қисму қони манӣ,
Ва зарра-зарра ту пайванди қовидони манӣ.
Ба ҳар кучо, ки равӣ, дар ман аст решаи ту,
Ту эй гул, аз қалами сабзи устухони манӣ.

Ба ҳар кучо, ки равам, нимаи танам бе ту,
Ба ҳар кучо, ки равам ними одамам бе ту,
Ба ҳар кучо, ки бубинам туро зиёд шавам,
Ба ҳар кучо, ки набинам туро, камам бе ту.

Ба дасти ман бирасад дасти кас, ту меларзӣ,
Расад ба дасти ту дасте, ба ларза меоям.
Ту ошъёни ману ман, ки ошъёни туам,
Ту ҷои ҷони ману ман, ки ҷои ҷони туам.

Ба ҳар кучо, ки равам, боз оям аз ҳама пеш,
Ки дар канор бигирам туро чу нимаи хеш,
Ки дар канор бигирам турову пурра шавам
Ва дар канори ман оиву кам намонӣ ту ҳам.

Тамоми неъматӣ дунъё чи ғам, ки моли кас аст,
Тамоми неъматӣ дунъё ба ҳукми хору хас аст.
Туро насиб кунад ишқи ман, ҳамин кофист,
Маро насиб кунад ними бистари ту, бас аст.

ДИЛАМ МЕСЎЗАД

Аз доғи ту дам ба дам дилам месўзад,
Аз бахти пиёдаам дилам месўзад.
Беҳ чашми маро намекушодӣ дар ишқ,
Аз чашми кушодаам дилам месўзад.

Рўят ба ману маро намехоҳӣ дид,
Гўшат ба ману маро намехоҳӣ шунид.
Бар меҳру муҳаббати ту чашми ки расид?
Дар пеши ту аз алам дилам месўзад.

То аз ғаму шодии ту пур шуд дили ман,
Монанди гуле ба ханда дур шуд дили ман,

Ишки ту намурду зиндамур шуд дили ман.
Бар ин дили мурдаам дилам месӯзад.

Аз баҳши ту ғусса хӯрдаам беҳуда,
Беҳ аз дигарат шумурдаам беҳуда,
Дар ишки ту чон супурдаам беҳуда,
Бар қони супурдаам дилам месӯзад.

Вақте ки ғами ту мекунад дилгирам,
Мехезаму дафтари қалам мегирам,
Аз дафтари аз қалам алам мегирам,
Бар дафтари бар қалам дилам месӯзад.

Чун хори шикастае, ки монад дар тан,
Будӣ ҳама бо ману набудӣ аз ман,
Мондӣ ҳама бо ману намондӣ ҳамтан,
Аз беҳамии ба ҳам дилам месӯзад.

АЗ МҶҶИ ТО ЗОНҶИ ТУ ЯҚ МҶҶ НАБАХШАМ БАР ҚАСЕ

Борони найсон мезанад дар боғҳо, дар боғҳо,
Сар то ба по гул кардаам аз доғҳо, аз доғҳо.
Ин лаҳза борон асту ман, борони резон асту ман,
Дар зери борон ҳар тараф як нахли гириён асту ман.

Рӯи туро чамъ оварам аз ёдҳо, аз ёдҳо,
То рӯи ту ояд ба ёд, ояд ба ёд, ояд ба ёд.
Бӯи туро чамъ оварам аз бодҳо, аз бодҳо,
То бӯи ту ояд, ба ёд, ояд ба ёд, ояд ба ёд.

Чун он ки шоирпешаро хомӯшӣ меорад ба хуш,
Ман шоири ишқӣ туам, хомӯширо хуш мекунам.
То бишнавам аз хомӯшӣ овози хомӯши туро,
Дилро даруни синаам ҳар лаҳза хомӯш мекунам.

Бе чашми даръёранги ту чашмам нашуд аз об сер,
Бе ёди хобангези ту ҷонам нашуд аз хоб сер.
Чашми ту, гардонад маро дар обҳо, дар обҳо,
Еди ту гардонад маро дар хобҳо, дар хобҳо.

Вопас ба ҳам орам туро, вопас ба ҳам орам туро,
Мӯи ба мӯ, мӯи ба мӯ, яъне, ки то як тори мӯ,
Яъне туро сар то ба по, сар то ба по, сар то ба по,
Чамъ оварам аз орзу, чамъ оварам аз орзу.

Охир туро якто кунам, якто кунам, якто кунам,
Дар ҷои ҷонам ҷо кунам, дар ҷои ҷонам ҷо кунам.
Аз мӯи то зонӯи ту як мӯ набахшам бар касе
Аз хоки поят заррае дору набахшам бар касе.

САРНОМА

Шабҳо ба алам қалам занам аз пай ту,
Бо чӯби қалам қадам занам аз пай ту.
Аз порай номаҳои беҳудаи хеш,
Дар чӯби қалам алам занам аз пай ту.

Хобам чу қалобае пароканда шуда,
Монанди тори тортан канда шуда.

Озори ту хок хӯрда чун замбӯре,
Дар синаи ман газандаи ганда шуда.

Ишқи ту накушт агар маро дар таби дил,
Табҳолаи ишқи ту нарафт аз лаби дил,
Бишкуфту ҳанӯз мешукуфад хуншор,
Доғат чу гули шабонае дар шаби дил.

Он гуна, ки мебарой аз хонаи хеш,
Рӯзе, ки агар замин бичунбад каму беш,
Он гуна баромадӣ ту аз оғушам.
Айёми ҷавонии манат пешопеш.

Ман мондаму ёди холии танҳой,
Андар дилу дида чойҳои холӣ.
Ман мондаму баргрезии дафтарҳо.
Ман мондаму тирамоҳи дафтарҳое.

Шеър, ки навиштаму нависам шабҳо,
Ҳар донаи нуқтааш бувад тирнамо.
То доғи ҷавониям ба пирӣ набарам,
Охир ба қаламкамон паронам худро.

ГИРЕҶИ САНГ

Ҳайфи таронаҳои пур аз ашки обшор
Боре нашуд таронаи ӯ нӯши гӯшти санг.
Сад ҳайфи панҷаҳони булурии мавҷҳош,
Беҳуда меҳазад ба тани хаззапӯши санг

Нохун ба санг мезанаду мезанад абас,
Гардад сафеду соф равон хуни обшор.
Ҳамчун гиреҳи мушти хасис во намешавад
Мушту гиреҳи санг ба нохуни обшор.

Ин чо ҳубоб дар назари ман ҳубоб нест,
Обича карда ин қадар аз печутоб об...
Эй зан, чаро ба сангдиле дил супурдай,
Охир ба мисли об дилат мекупад ҳубоб.

Дидӣ, ки даст аз чи ба мӯи ту мебарад,
Мекобад аз нишеби сарат ҷои пой худ.
Аз буттаҳои зулфи баландат гирифта ӯ,
Раҳ меравад ба фарқи ту бо панҷаҳои худ.

Дар пайкари сафеди ту ин пайкари сиёҳ
Часпида ҳамчу санги сияҳ дар гулӯи об.
Эй зан, чаро ба сангдиле дил супурдай,
Охир ба мисли об дилат мекунад ҳубоб.

ТУ БО БАРАККАТӢ

Ту он касӣ, ки ҳар адои ту бамазза аст,
Ту он касӣ, ки дасту пойи ту бамазза аст.
Ба ҳар кучои ту ҳазор ҷои бӯсааст,
Ҳазор ҷои бӯсаи бамазза аст.

Чу байни бозувони ту хазида меравам,
Ман то ба ҷои ҷони ту хазида меравам.

Чу аз лабу забони ту чашида меравам,
Ман то ба устухони ту чашида меравам.

Ту он касӣ, ки бо касе агар бағал кунӣ,
Ту дар бағал ба обу оташаш бадал кунӣ.
Тило барин ту ҳал намешавӣ ба ҳеч ҷисм,
Вале ту ҷумла ҷисмро фишурда ҳал кунӣ.

Ту як танию он қадар ту бобараккатӣ,
Ту як занию он чунон ту бомалоҳатӣ,
Ки бо чашидану чашиданам ту кам намешавӣ,
Ба ин ҳама шамиданам ту ботароватӣ.

Нарафта аз димоғи ман ҳануз бӯи ту,
Агар маро замин кашад, бар ин замин туфӯ.
Чу дар миёни бистари ту уфтодам,
Бимон маро фуру барад тани ту то гулӯ.

ҶОИ МАДҲУШИИ МАН

Чун тан ба тани тирезаам мемолад
Бороншаби нарм бӯи духтар карда,
Гӯё ки тани маро ту мемолӣ боз
Бо рӯи тару дасти тарат тар карда.

Дар оина ҷӯ кашидани боронро
Мебинаму шонаи туро мебинам.
Дар оина ҷӯ кашидани боронро
Мебинаму таннаи туро мебинам.

Як бори дигар ба хотирам меояд
Обу арақу таровати гардани ту.
Пастиву баландии бару дӯши маро
Тар карда ба санги сина совидани ту.

Оғӯши ту буд ҷои мадҳушии ман,
Мадҳуш будам, ки хуш будам аз будам.
Сар то ба қадам зи ғояти мадҳушӣ
Ман будаму ман набудаму ман будам.

То дар бағалам фурӯ равӣ аз бару дӯш
Ман дар бағалам ҷафидамат узв ба узв,
То дар баданам фурӯ рави аз бару дӯш.
Ман дар баданам ҷабидамат ҷузв ба ҷузв.

Он гуна, ки меш барраро мелесад,
Мелесаду хушк мекунад сар то по,
Обу арақи тани туро кардам хушк,
Бӯсидаву бӯида лабу рӯятро...

Имшаб, ки шамоли шабрави боронӣ
Борони тирезаи маро менӯшад,
Чашмони маро чун табақи тиреза
Мепӯшаду мекушояду мепӯшад.

ЧАШМИ СИЁҲ

Ба чашмони сиёҳат бингарам чашмам шавад равшан,
Дар он ҷое ту бошӣ, одам аз одам шавад равшан.

Сиёҳии сафеде тӯи чашмони ту мебинам,
Бимон, аз ин сиёҳии сафед олам шавад равшан.

Ҳавои софи чашмонат бувад торики нурафшон.
Яке ёдоваре аз осмони шоми тобистон.
Вале дар пеши чашмони ту чашми осмон кӯр аст,
Маро то осмон наздику то чашмони ту дур аст.

Ба чашмат бингарам, чашмам зи чашмони ту мелағжад,
Дили ман аз дилу ҷони ман аз ҷони ту мелағжад,
Чуноне қатраҳо аз қатраҳо лағжида мерезанд,
Чуноне қатраҳо аз шишаҳои поки борондида мерезанд.

Ман он тифлам, ки бо афсонаи чашми ту мехобам,
Ман он мурғам, ки шабҳо лонаи чашми ту меҷӯям.
Ман он хотирпарешон хобгарди моту мабҳутам,
Ба раҳ афтода шабҳо хонаи чашми ту меҷӯям...

Ба чашмони сиёҳат бингарам, чашмам шавад равшан,
Дар он ҷое ту бошӣ, одам аз одам шавад равшан.
Чу дидам ман дари чашми ту, абр дарҳо намегардам,
Дигар бо мардуми чашми туям, танҳо намегардам.

НАВРӯЗИ

Рез, борон, рез борон,
Рез борони баҳорон.
Ҳарчи ҳастам ашку обам кун,
Ҳамчу даръё дар шитобам кун,
Ҳамчу даръё дар шитобам кун.

Ин саҳар, эй боди гулбез,
Дар гиребони ман овоз.
Мекушо дилро ба нохун,
Чун гиреҳи ғунча пурхун.
Ҳарчи ҳастам бениқобам кун,
Ҳамчу барги гул ҳисобам кун,
Ҳамчу барги гул ҳисобам кун.

Тундари соиқарӯён,
Баъд аз ин дасти маро ҳам,
Дар гулӯи осмон печон,
Баъд аз ин барқинтанобам кун,
Шоҳаи сурхи шаҳобам кун,
Шоҳаи сурхи шаҳобам кун.

Офтоби нарми Наврӯз,
Офтоби гарми Наврӯз
Лаҳзае дар илтиҳобам кун,
Ҳарчи ҳастам, офтобам кун,
Ҳарчи ҳастам, офтобам кун.

ДУШАНБЕ

(Суруд)

Ҳар ҷо ки равам чашм бувад сӯи Душанбе,
Ҳаргиз нашудам сер ман аз рӯи Душанбе.
Бо боди сари зулфи сияҳмӯи Душанбе,
Ояд ба машомам ҳама дам бӯи Душанбе.

Шабҳо нигарад моҳи шаб аз шонаи Варзоб,
Тиллоӣ шавад шаҳри ман аз партави маҳтоб.
Фарзанди Душанбе ба дигар ҷо наравад хоб,
Бе замзамаи оби сухангӯи Душанбе.

Аз бому дараши мегузарад боди муаттар,
Борони баҳораш ба назар мӯҳраву гавҳар.
Ошиқ набувад он ки саропо нашавад тар,
Бо беду сафедори лаби ҷӯи Душанбе.

Шаҳри тарабободи маро дар ҳама олам,
Монанди дигар нест ба ғайр аз дили одам,
Бо мардуми хонаи чашмам бинишонам,
Ҳар кас, ки ватан кард ба паҳлӯи Душанбе.

БИНШИН БА РӯИ ЧАШМИ МАН

Дар ин замин монанди ман
Ошиқ намеояд дигар,
Биншин ба рӯи чашми ман,
Лоиқ намеояд дигар.

Мо ҳар ду аз аҳли ҷаҳон
Бо моҳу парвин шабнишин
Шаб то ба шаб бо ошиқон
Танҳо наместонад замин.

Шабҳо ба ин оби равон
Чун мо кӣ сӯхбат мекунад?
Шаббодаи шабҳои мо
Бӯи муҳаббат мекунад.

Бо шабнами лабҳои гул
Аз абрҳо афтодаем.
Фарзанди маҳтобем мо,
Мо аз ҳаво афтодаем...

Дар ин замин монанди ман
Ошиқ намеояд дигар,
Биншин ба рӯи чашми ман,
Лоик намеояд дигар.

Чашмони обии мананд
Сарчашмаҳои обшор,
Аз ранги сабзи рӯи ту
Сабз аст рӯи навбахор.

То ту чавонӣ дар ҷаҳон,
Бояд ҷаҳон монад чавон.
Аз баъди Қайс ишқи ман аст,
Ишқе, ки монад ҷовидон...

Дар ин замин монанди ман
Ошиқ намеояд дигар,
Биншин ба рӯи чашми ман,
Лоик намеояд дигар.

ЯҚ ҚАДАМ АЗ ИН МУҚАДДАМ

Се баҳор аз ии муқаддам
Мешамидам, мечашадам,
Партави маҳтобро дар қатраи борону шабнам,
Бо хаёли чашми обие
Осмони обиро чун обҳо дам мекашидам.

Се баҳор аз ин муқаддам
Соҷам чун ман нафас мезад,
Соҷам бо ман нафас мезад.
Дидаам дар зери мижгонам
Гӯй пар-пар дар қафас мезад.

Се баҳор аз ин муқаддам
Як тана аз равзани чашм
Медаромад дар тани ман,
Он чуноне медарояд офтоб аз роҳи равзан.

Се баҳор аз ин муқаддам
Ман фуру мерафтам аз як решаи мӯй,
Мӯ ба мӯ дар қалби як хушгил,
Ҳамчу обе дар рағи гул,
Балки чун нуре
Дар булуре.

Он замонам кай равад аз ёд,
Лаззате буд дар ҳавою маззае дар бод.
Метаровид аз уфуқи шомии кӯтоҳе сафеда,
Он чуноне бишканад кас тухми хомеро.

Се баҳор аз ин муқаддам ҳам
Мегузаштам аз раҳи Варзоб,
Аммо ҳис намекардам
Ин қадар санг аст дар сангоб

Се баҳор аз ин муқаддам,
Ё се қадам аз ин муқаддам,
Ман намедидам, ки дар ин шаҳр
Мард бисъёр асту зан кам.

ИШҚИ ТИЛЛОЙ

Лола мечинам ман аз лабҳои ӯ
Лола мечинад вай аз лабҳои ман.
Э ҷавонӣ, э ҷавонӣ,
Лолазор аз бўсаҳо дорад ҷавонӣ
Дар лаби ёрони ҷонӣ...

Дар гулӯи ҷӯйборон об қул-қул мекунад,
Гӯиё чун кӯдаке дар хоб механдад замин.
Кӯчаҳо дар рӯбарӯи мо фарох афтадаанд.
Шаҳр аз пешона бикшодаст чин.

Беҳтар аз рӯзанд шабҳои ҷавонӣ,
Ишқомӯзанд шабҳои ҷавонӣ.
Шаб ҳама шаб ҷӯи об аз ошиқон аст.
Шаб ҳама шаб маҳтоб аз ошиқон аст,
Кӯчабоғи ошиқон то Каҳқашон аст.

Э чавонӣ, э чавонӣ,
Садқаи ин зиндагоннӣ...
Метаровад зарҳали маҳтоб аз рӯяш,
Аз баёзи гарданаш,
Аз дасту бозӯяш,
Бӯсаҳои ошиқӣ дар оби зар тар мешаванд,
Бӯсаҳои ошиқӣ зар мешаванд.

Дасти ман печида дар дастони ӯ,
Дасти ӯ дар дасти ман печидааст.
Гӯиё имшаб тани бедарди ӯ
Дар тани бедарди ман сабзидааст.

Э чавонӣ, э чавонӣ,
Садқаи ин зиндагоннӣ...
Дигарон дар бистари хоб,
То саҳар моро тилой мекунад маҳтобшаб.
Имшаб аз тиллоӣ маҳтоб,
Хори миҷгонаш, ки тилло мешавад,
Бебаҳо дар рӯи дунё мешавад.

Э чавонӣ, э чавонӣ, э чавонӣ...
Қадри чононро ту медонӣ,
Ҳалолат бод чон!
Ишқбозиро ту метвонӣ,
Ҳалолат бод ишқ!

Ин ҳама бедорхобӣ,
Хуштар аст аз хоби нӯшин,
Аз шаби мо нест ширинтар дар ин рӯи замин...

Баргҳоро аз сари роҳ
Мезанад шаббода ҷорӯб,
Меваи заррини маҳ дар шохи абр
Мерасад то рӯи девори ғуруб.

Ман намедонам дар ин маҳтобшаб
Мисли ман имшаб кӣ зар бардошта.
Моҳи тиллоӣ намепояд агар,
Ёри тиллоӣ ба ман бигзошта.

СИНОС

Ба устод Шарифҷони Ҳусейнзода

Бо асои қоматат худро қапида
Чун шавӣ пайдо ту дар толори донишгоҳ,
Бингаранд аз ҳар тараф сӯи ту шогирдон
Чун ба сӯи соати девори донишгоҳ.

Хотират чамъ аст гӯё бениҳоят,
Дар таги поят замин бошад кифоят.
Беғалат по мегузори зина-зина,
Вақтро дар зери поят мефишори зина-зина.

Ҳеҷ хомӯшӣ васеътар аз хамӯшии ту нест,
Гуфтугӯе беҳтар аз гапҳои гӯшии ту нест.
Дар хаёлам, катраи ҳарфат
Мечакад аз мӯи барфат.

То ҳанӯз овозаву овозат аз ёдам нарафта,
Дарсҳои он ҳама озодат аз ёдам нарафта.
Олами тиллоии афсонаҳо будӣ,
Қиблаву қутби чавониҳои мо будӣ.

Гар бипурсандам, чиҳо омӯхтам аз мактаби ту,
Часта аз чоям ишорат мекунам ман бар лаби ту.
Ҳам забони модариро,
Ҳам ғазалҳои дариро.
Ҳам забони модариро аз Ҳусензода,
Ҳам ғазалҳои дариро аз Ҳусензода.

Эй сипоси мӯю абрӯи сафедат,
Эй сипоси шонаи хамгаштаат,
Эй сипоси умри пурфайзат, ки бар ман
Андаке аз нури имонат расида,
Андаке аз гарди домонат расида.

Эй сипоси чун ту пири мӯсафедон,
Хӯҷои Хизри қаламдастон.

МАЗОРИСТОНИ ДАРБАНД

Дар мазористони Дарбанд
Сангҳо бо кунда монанданд.
Чингиз аз ин чо убур карда,
Одамонро кундабур карда.

Дар мазористони Дарбанд
Санғҳо монанди калтутанд.
Дастҳои берун аз хоканд,
Тираву хушку аламноқанд.

Дар миёни ҷанғали калтути сангин,
Дар ғубори асри дерин,
Бо даҳони тоқҳояш
Меқашад ҳамёза Норин —
Қалъаи пурбим.

Зинаҳоро хӯрда борон
Чор сӯяш саҳт зулматрез.
Дар ҳавои сакфи намнок
Бо таноби торҳо худро
Тортанҳо карда ҳалқовез...

Бар сари санге набишта
Бо хати суле:
...Худ туро ҳам мекушад номӯс...
Хӯрдам афсӯс, хӯрдам афсӯс.

Бар тани як тоба мармар
Бо хати наҳсу муҳаққак
Шоире бо оби дида,
Байти печоне тарошида
Ҳамчунон рӯи харошида.

Дар хати наҳсу муҳаққак
Баҳсу таҳқиқ аз қурун дидам,
Ман заминро аз дарун дидам.

Дар мазористони Дарбанд
Ҳақ надорад, по бурун монад касе аз ҳад
Ҳар қадам сангест
Симпеч аз хатти мағшуш,
Чун сугунҳои лаби сарҳад.

Он тараф — дар арзи таърих
Зарнависон монда ноҳонда,
Ҳамчунон арвоҳи ронда,
Кас наметвонад гузашт аз марзи таърих.

Дар мазористони Дарбанд,
Дар харобободи як пешина давлат,
Монда бар ҷо сарҳади хат.

БҶСА БА ДУНҶЁ ЗАДАМ

Зулфата боло задам,
Сила ба шабҳо задам.
Ҳар ду лабат гул намуд,
Бӯса ба гулҳо задам,
    Бӯса ба гулҳо задам.

Навбати чашмат расид,
Дар лаби ман нам расид,
Чашми ту даръё намуд,
Бӯса ба даръё задам,
    Бӯса ба даръё задам.

Навбати мӯят расид,
Моҳ ба кӯят расид,
Мӯи ту тилло намуд,
Бӯса ба тилло задам,
    Бӯса ба тилло задам.

Бозуву боло намонд,
Дар бари рӯ чо намонд.
Дар қадамат хам шудам,
Бӯса ба даръё задам,
    Бӯса ба даръё задам.

МУНДАРИҶА

Бо чамидан, бо шамидан, бо чашидан.....	7
Дехқон	8
Духтари деҳқон.....	10
Дарахти садда шуд дар пушта модар	11
Ватан.....	14
Ба устод Сотим Улуғзода	15
Бо доғҳо дар боғҳо.....	17
Афсонаи Боқӣ	18
Мурдаҳои зинда дорад мулки ман.....	19
Барои Камол.....	20
Шеърӣ бесадо.....	21
Мондаам дар ҳалқи даръё	22
Хонаи мӯр.....	24
Пайванд	26
Дилам месӯзад	27
Аз мӯи то зонӯи ту як мӯ набахшам бар касе	28
Сарнома	29
Гиреҳи санг	30
Ту бо баракатӣ	31
Ҷои мадҳушии ман	32
Чашми сиёҳ	33
Наврӯзӣ.....	34
Душанбе	35
Биншин ба рӯи чашми ман	36
Як қадам аз ин муқаддам	38
Ишқи тиллоӣ.....	39
Сипос	41
Мазористони дарбанд	42
Бӯса ба дунёи задам.....	44

Бозор Собиров

ЗОЛОТОЙ ДОЖДЬ

(на таджикском языке)

Мухаррир М. Ҳотамов

Рассом И. Ганисв

Мухаррири ороши Т. Королёва

Мухаррири техники И. Цын

Мусахҳух А. Азизкулов

БИ 950

Ба матбаа 14.06.82 супурда шуд. Ба чопаш
18. 10.82 имзо шуд. КЛ 00774. Формати 69X90 1/32.
Когози типографнии №2. Гарнитурааш адабий. Чо-
паш барчаста. Чузӣи чопӣ 1.5. Чузӣи ранган шар-
тӣ 1,625. Чузӣи нашрию хисобӣ 1,37. Адади нашр
7000. Супориши №3127. Нархаш 15 тин.

Душанбе, нашриёти «Ирфон», кӯчаи Айний, 126.
Комбинати полиграфии Комитети давлатии РСС
Тоҷикистон оид ба корҳои нашриёт, полиграфия
ва савдои китоб.

Душанбе, кучаи Айний, 126.

Набор дар комбинати полиграфӣ чид
шуда, дар матбааи шаҳри Орҷони-
кидзобод чоп карда шудааст.

НАШРИЁТИ «ИРФОН»